

Nájezdníci

Umbrtka

„Poceluj ocel!“

Nastal věk meče a ohně a bagru
Poznám to snadno, vždyť jedeme v bagrech
Za námi zůstává smrdutý oheň
A v rukou svíráme řadicí meče

Hrneme ty, kterým opravy není
Nevědí, že se jim dostává spásy
Botku jsem zaklínil v pedálu třmení
Ržou oři s radlicí, oři bystropásí

Sokol mi v rameno zatíná dráp
Z útulné kabiny se silou zab!

Nájezdníci v podnájmu
Nájemníci v podjezdu
Přišla chvíle přiodít se slávou!
Nafasujte oheň, meč, bagr
Nekrotte se v dobovačné míře
Vydejte se na pásový pochod
Ochotně se hlase k šedé víře
Rozmnožte oheň, nezbedníci
Ať hoří nevěřící na hranici
Rozmnožte oheň, mezuláni
Ať se ani jedna svině nezachrání!
Poklekni před pánem práce
Ty, týraný shluku tupé pěny!
Povstaň coby bohatýr
Ve stroji ustrojený!

„Za hlaholu továrních píšťal porozeni
V pracovních přilbách kolíbáni
Vývodem z boku odkojeni
My, bjci vyzkušení, z poručení Pána
Ženem sivé bagry zemí!“

Šedesát tisíc nás šíravu víří
Šedý žár v očích je leštěný ledem
Šedesát tisíc a vepředu čtyři
Vepředu čtyři a nad čtyřmi jeden

Tajemství oceli, plastu a cihly
Střežíme s výrazem sveřepých vlků
V činu jsme nezlomní, v naději zjihlí
Lká sokol odmlku v hrdliččím vrků

Krev kropí převody, já prahnu po ní
Zuřivá řež barví hustou hmlu ranní
Ať hoří města, ať svět hlavu skloní
Zabíjej pro Pána bez varování!

Zlom vůli zlovolných, ať hnije v dlaze!
Budť tloukem plamenným v nádobě třecí!
Z měděných toulců pak trousíme v saze
Sazničky komínů, vysokých pecí
Při vnitřní prověrce zrádci se klepou

Oř přijde o jezdce, pazoury o tep
Pozéři, laskavě vyklidte depo
Žádám, když přiřkládám pe-po a otep

Hoř!

Nájezdníci v podnájmu
Nájemníci v podjezdu
Přišla chvíle přiodít se slávou!
Nafasujte oheň, meč, bagr
Nekrotte se v dobyvačné míře
Vydejte se na pásový pochod
Ochotně se hlase k šedé víře
Rozmnožte oheň, nezbedníci
Ať hoří nevěřící na hranici
Rozmnožte oheň, mezuláni
Ať se ani jedna svině nezachrání!
Poklekni před pánem práce
Ty, týraný shluku tupé pěny!
Povstaň coby bohatýr
Ve stroji ustrojený!

„Přisahal jsi věčnou věrnost Umbrtkovi a
skartokratickému státnímu zřízení?“

„Zaplatil jsi podýmne?“

„Né?!“ „Šup s tebou do výhně!“

Bagry se vynesou do mračného mrazu
Pyšné zdi v oblacích za sklem se zjeví
Také sem vneseme urputnou zkázu!
Dychtivě zprzníme nebeské děvy!
Dobud' i vodstva, pal hlubinné sutě
Zpíjej se ztečí jak nejsladším vínem
Cech panen podmořských podmaň si krutě!
Prohrábni šupiny, vytluč klín línem!

Nespouštěj přitom zrak z mocného cíle
Ržou oři přechrabří, ržou oři s radlicí
V chřípí je dráždí a pohání chvíle
Kdy bjec na svini poslední zalící
Umbrtka na trůnu určuje schéma
Mužici kolem něj vztyčují chrám
Dědičné právo sic na stolec nemá
Zvolal však zvonivě: Zabírám!

Zaber! Zabj! Zaber! Zabj!
Sejmeme ze světa mrzkosti tíž!
Zaber! Zabj! Zaber! Zabj!
Páka je na dosah, vítězství blíž!

Buď sláva těm, kteří přinesli pochodeň
Zestárlých králů si bojare važ!
Vždyť oheň šířili, byť bagru neměli
Buďte jim pocty - však dnešek je náš!

Teď vládne vznešený Umbrtka car!
Jedlíci bambusu ať dál smrt neznají
Pekelné kladivo ať seje neplechu
Ať temně trůnící trápí hlad v kromlechu
Vlci ať něžně si hudlají ve sluji
Za zlatým drounem ať pod sluncem putují
Ti, kteří zaslechli polnice ryk!
Nad všechny tyto a nad všechny ostatní

Přece se vyvýšil Umbrtka
Umbrtka
Jak drzý sokolík
Teď vládne vznešený Umbrtka car!
Varg leze z díry
Vystrkuje kníry
Věším na ně květiny
Za to, že psal dějiny
Varg leze z vězení
Ale nic už nezmění
Teď vládne vznešený Umbrtka car!

Nájezdníci v podnájmu...

Pán ti dal oheň, meč a bagr!